

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina 9-ji | 1954 m. rugpjūčio mėn. 28 d., šeštadienis | Kaiaa
metai | **N 69 (835)** | 15 kp

Rūpestingai atlikime žiemkenčių sėją

Atėjo svarbus laikotarpis kovoje už aukštą ateinančių metų derlių — žiemkenčių sėją. Kolūkių valdybų, žemės ūkio specialistų uždavinys — užtikrinti, kad rudens sėja būtų atlikta laiku ir reikiamame agrotechnikos lygyje.

Elė rajono kolūkių iš pat pavasario pradėjo ruošti žiemkenčių sėją. „Neries“, „Lukonių“, „Stalino keliu“ ir Marytės Melnikaitės vardo kolūkiai jau birželio mėnesio pradžioje pradėjo pūdymų įdirbimą, gerai paruošė žemę žiemkenčių sėjai. „Lukonių“ kolūkyje pūdymai įdirbti 22 cm gyliu, pailginant armens gylį 2 cm. Kolūkių valdyba, agronomas pasiekė, kad pūdymai buvo įdirbti prilaikant visų agrotechnikos reikalavimų.

„Neries“ žemės ūkio artelėje pūdymai, pabaigus jų suarimą, patrešti mėšlu, duodant jo iki 18 tonų hektarui. Išvežtas į laukus ir iškratytas mėšlas tą dieną buvo pradėtas aparti. Rugpjūčio mėnesio pradžioje čia atliktas paskutinis gilus priešsėjinis juodųjų pūdymų arimas.

Mūsų sąlygomis geriausi žiemkenčių sėjos terminai yra tarp rugpjūčio mėnesio 25 ir rugsėjo mėnesio 5—10 dienos. Taigi, sėjos terminai trumpi — viso 10 dienų. Todėl darbą reikia organizuoti taip, kad tarp sėklos iš sandėlių išdavimo ir pačios sėjos nebūtų atitrūkimo, kad sėjoje dirbantieji kolūkiečiai pavestų darbą laiku ir gerai atliktų.

Žemės ūkio specialistai, kolūkių valdybų nariai ir revizijos komisijos pirmininkai sėjos metu turi nuo-

lat būti laukuose, stebėti sėjos eigą. Būtina pasiekti, kad nė vienas sėjai paskirtas grūdų kilogramas neliktų nepasėtas, kad nebūtų sėklos grobstymo faktų.

„Bugailiškių“, „Juodpėnų“ ir „Pirmūno“ kolūkiuose iki šiol neišskirti sėkliniai sklypai. „Mūsų rytojaus“, „Ateities“ kolūkiuose sėkliniams sklypams išskirtos nederlingos, menkai patreštos dirvos. „Bugailiškių“ kolūkyje sėkliniai sklypai išskirti drėgnose vietose.

Kaip žinoma, rajonuotų veislių sėklos duoda 20—30 procentų didesnę derlių. Deja, dar rajone yra elė kolūkių, kurie tik dalinai yra apsirūpinę veislinėmis sėklomis.

Kiekviename kolūkyje yra visos sąlygos sėjai vien tik sėjamosiomis mašinomis atlikti. Tačiau, kai kurių kolūkių valdybos nesirūpina jų paruošimu sėjai. „Adomynės“ kolūkyje nė viena iš trijų sėjamųjų iki šiol neapžiūrėta. Tuo tarpu vienai iš jų reikalingas remontas. Būtina sėjamasias paskirstyti laukininkystės ir traktorinėms brigadoms, nustatyti jų judėjimo maršrutus, kad sėjos metu jos būtų kuo našiausiai išnaudojamos. Sėja reikia atlikti vien tik siauraisiais ar kryžminiu būdais. Siauraisiai sėjai galima panaudoti taip pat ir linų sėjamasias mašinas.

Gera, pagal visus agrotechnikos reikalavimus atlikę žiemkenčių sėją, padėsime pagrindus naujų metų aukštiesiems žiemkenčių derliams gauti, užtikrinsime partijos ir vyriausybės priimtų priemonių grūdų gamybai šalyje padidinti vykdymą.

Kombainininkas Semionas Platnica prikūlė pirmąjį ešeloną grūdų

Gausų derlių išaugino priešakinės Altajaus krašte Budionovo MTS zonos kolūkiai. Pirmieji kūlimai duoda po 120 ir daugiau pūdų grūdų iš kiekvieno hektaro. Dabar čia išsivystė platus lenktyniavimas už derliaus nuėmimą per 20 darbo dienų.

Geriausius rezultatus darbe pasiekia Socialistinio

Darbo Didvyrio Semiono Jefimovičiaus Platnicos kombaininis agregatas. Sukabinęs dvi mašinas „Stalince-6“, derliaus kombaininio nuėmimo meistras nušovė javus 500 hektarų plote ir prikūlė daugiau kaip 10 tūkstančių centnerių grūdų. Agregatas davė ešeloną naujojo derliaus grūdų. (TASS-ELTA).

Visasąjunginėje žemės ūkio parodoje

Šešioliktoji parodos darbo diena prasidėjo ekskursantų susitikimais su žemės ūkio pirmūnais ir mokslininkais. Administracinio korpo konferencijų salėje susirinko šimtai šalies nejuodžemio rajonų laukininkų, agronomų, mechanizatorių. Žemės ūkio mokslų daktaras N. Avdoninas papasakojo jiems apie metodus dirvos derlingumui pakelti ir derliui padidinti nejuodžemio juostoje.

Daugiau kaip 500 Voronežo, Tambovo, Leningrado, Dniepropetrovsko ir kitų sričių gyvulių augintojų susitiko „Maniežo“ paskaitų salėje su Vologdos srities kolūkių Socialistinio Darbo Didvyriu A. Liuskova.

Gyvulininkystės fermos vedėja pasidalino patyrimu, sukauptu per 23 metus auginant gyvulius Vologdos srities kolūkyje „Budionovec“. Per tą laiką ji ir jos draugai išaugino daugiau kaip 11 su puse tūkstančio kiaulių.

Susitikimo metu žinomoji kaulininkė pademonstravo savo išaugintus gyvulius.

Uzbekijos TSR paviljone susitiko Tadžikistano ir Uzbekistano medvilnės augintojai.

Šimtai ekskursantų aplankė eksponatinius sklypus, kur subrendo gausus daugelio žemės ūkio kultūrų derlius, vaismedžių sodai, gyvulininkystės ir paukštininkystės fermos. Vakare parodos dalyviams ir ekskursantams buvo suorganizuoti koncertai, kino seansai.

Per dvi savaites paroda aplankė apie 1 milijonas žmonių, tame tarpe daugiau kaip 50 tūkstančių ekskursantų ir parodos dalyvių. Jiems lektoriumuose, paviljonuose ir eksponatiniuose sklypuose buvo suorganizuota 56 mokslininkų bei žemės ūkio pirmūnų paskaitos ir pokalbiai.

Didelį pasisekimą turėjo Pamaskvyje esančios Mytiščių MTS direktoriaus drg. Akulinino skaityta parodos konferencijų salėje paskaita.

Gniužulus minkštos baltos vilnos galima pamatyti daugelio parodos paviljonų stenduose. Tai — tarybinės švelniavilnės avininkystės produkcija. Ši šaka plačiai atstovaujama paviljone „Avininkystė“. Ekskursantai čia susipažįsta su priešakinių

ūkių patyrimu, susitinka su garsiaisiais žmonėmis, apžiūri fermas.

Paviljone „Avininkystė“ ekskursantai ilgai sustoja prie Rostovo srities Remontinės rajono stendo. Šiame rajone yra daugiau kaip 154 tūkstančiai „Tarybinio merinso“ veislės avių. Per pastaruosius dvejus metus nuo kiekvienos avies prikerpama vidutiniškai po 5,3 kilogramo vilnos. Priešakiniai ūkiai nuo geriausių avinių gauna po 20—22 kilogramus vilnos, o nuo patelių 12—15 kilogramų vilnos.

Visasąjunginėje žemės ūkio parodoje dalyvauja šimtai avininkystės pirmūnų. Su vienu iš jų — Stavropolio krašto tarybinio ūkio „Bolševik“ vyresniuoju čabanu M. Zadoroznu susitiko ekskursantai — avių augintojai iš 8 sričių.

Žinomas čabanas iš savo patyrimo papasakojo, kaip jam pavyksta prikerpti daug vilnos nuo švelniavilnių avių. Daugiau kaip 20 metų jis auginą tarybiname ūkyje labai produktyvią „Kaukazo avių“ veislę. 1952—1953 m. m. 200 avių kaime išaugino nuo kiekvieno avino buvo prikerpama po 15 kilogramų vilnos, o kiekvienos avies — po 12 kilogramų.

Manieže drg. Zadoroznas parodė jo išaugintus gyvulius. Avių augintojai susidomėję apžiūrino parodos rekordininką Kaukazo veislės grupėje — aviną, kuris sveria 132 kilogramus. Per vieną kirpimą jis davė 20 kilogramų vilnos. Kai kas mėgino pačiupinėti tankią, nepaprastai švelnią vilną. Ji tokia ilga, kad joje pasislepia ranka.

Daug klausimų čabanui pateikė ekskursantai iš Kazachstano ir kitų respublikų bei sričių:

— Žinoma, mūsų rodikliai neblogi, — pasakė jis, — bet sustoti ties tuo, kas pasiekta, mes neketiname. Mūsų kaimynai avininkystės formoje yra Ukrainos bandymų ūkio „Askanija-Nova“ čabanai. Puikius gyvulius jie demonstruoja parodoje. Kai kurių avių gyvasis svoris siekia 166 kilogramus, o pas mus tik 148. Grįžę į tarybinį ūkį, mes sieksime gauti dar didesnę gyvulių svorį, dar daugiau prikerpti vilnos.

(TASS-ELTA).

Žiemkenčių sėja

ŠILUTĖ, VIII. 23. (ELTA). Šiemet rajono kolūkiai žymiai geriau, negu pernai, pasiruošę žiemkenčių sėjai. Nežiūrint lietingo oro „Perгалės“ kolūkis paruošė ir patrešė kalio druska, superfosfatu ir salietra 180 ha gerai įdirbtų pūdymų. Šilutės MTS traktorininkas drg. Girgždys pasėjo pirmuosius 10 ha rugių.

Sukartojo ir sukultivavo pūdymus, patrešė natūralinėmis ir mineralinėmis trąšomis, supylė sėklos fondus „Raudonosios vėliavos“, „Naujo kelio“ ir kiti kolūkiai.

Jaunųjų mechanizatorių laimėjimai

RAMYGALA, VIII. 23. (ELTA). Krekenavos MTS komjaunimo-jaunimo traktorinė brigada, vadovaujama M. Sologubovo, socialistiniame lenktyniavime pasiekė gerus rezultatus. Pirmoji iš MTS brigadų iki rugpjūčio 20 d. įvykdė metinį darbų planą 101 procentu. Mechanizatorius V. Mačiulskis, dirbdamas su traktoriumi „KD-35“, metinį darbų planą įvykdė 127 procentais. Komjaunuoliai A. Sologubovas, P. Lopata ir kiti baigia įvykdyti metines išdirbio normas.

Brigados mechanizatoriai „Stalingrado“ kolūkyje įdirbo 3.230 ha žemės, skaitant minkštuoju arimu, atlikdami visus darbus laiku ir aukštu agrotechniniu lygiu.

Žurnalas „Ogoniok“ apie lietuvių liaudies skulptūrą

VPSCT organizavo Maskvoje pirmąją Visasąjunginę meninės kūrybos parodą. Menininkų-savamokslų pateiktųjų eksponatų tarpe—Lietuvos medžio raižytojų darbai. Pasakojimui apie šiuos kūrinius, pasižymintius dideliu išraiškingumu, vieną savo puslapių paskiria eilinis, trisdešimt trečias žurnalo „Ogoniok“ numeris.

Žurnale pateiktos fotografijos kelių nedidelių skulptūrų, kurias iš medžio išraižė menininkai - savamoksliai. Skaitytojai čia mato P. Kalendos darbo „Palangos Juzės“ figūrėlę, statulėles: K. Girinio „Suktinis“, G. Misiūnaitės „Knygų mėgėjas“, J. Laurinkaus „Grybauti“, Ambrazaičio „Pamiškės pievoje“.

(ELTA).

MASKVA. Visasąjunginės žemės ūkio parodos dalyviai ir ekskursantai atidžiai mokosi iš priešakinių kolūkių, mašinų-traktorių stočių ir tarybinių ūkių patyrimo, susipažįsta su mokslo žemės ūkio srityje pasiekimais. Nuotraukose: ekskursavodas A. I. Rodionova „Grūdų“ paviljono eksponatų dalyje pasakoja parodos dalyviams iš Ivanovo srities Šulskio ir Rodnikovskio rajonų apie didelį derlių duodančius kviečius „Maskovka“, išvestus Stalininės premijos laureato V. J. Pisarevos. A. Stučino nuotr.

(TASS).

PLAČIAI PASKLEISKIME PIRMŲ PATYRIMŲ

Kovosime už parodoje matytų rodiklių pasiekimą savo kolūkyje

Visasajunginė žemės ūkio paroda, kuria prieš keletą dienų teko aplankyti, paliko man didelį, neišdildomą įspūdį. Anksčiau, skaitydamas apie ją spaudoje, niekaip negalėjau įsivaizduoti viso to, ką pagaliau išvydau savo akimis. Ir tikrai, tos kelios dienos, praleistos Maskvoje, mums, žemės ūkio darbuotojams, puiki mokykla.

Bandydamasis „žemdirbystės“ ir „grūdų“ paviljonuose, aš susipažinau su kolūkių bei tarybinių ūkių atsiekimais žemdirbystėje, vystant grūdų ūkį. Žinoma, šie atsiekimai nepalyginami su mūsų žemdirbių. Pavyzdžiui, Kirovo srities Vožgalsko rajono kolūkis „Krasnyj Oktjabr“ iš kiekvieno hektaro gavo po 24 ir daugiau centnerių grūdų. O pas mus tik atskiruose mažuose pasėlių plotuose šiais metais gaunama iki 18–20 centų iš ha. G. Murnikovo vadovaujamoje III laukininkystės brigadoje iš bendro pasėlių ploto vidutiniškai gavome po 10–12 centų grūdų iš vieno ha. Tai, žinoma, toli gražu ne viskas, ką mes galime ir turime atsiekti. Siekdami aukštų derlių, mes praleidžiame daug svarbių dalykų. Štai, kad ir pati sėja. Mes daugumoje sėja atliekame mašinomis, bet mažai dėmesio teikiame į jos būdus, o tas, pasirodo, kaip tik žymia dalimi lemia derlių. Siaurais sėja, kuria ir mes galime pritaikyti, duoda iš ha po 2–4 cent grūdų daugiau, negu paprasta. Be to, aš išitikinau parodoje, žymia dalimi nulemia derlių grūdinių kultūrų veislės, į kurias iki šiol mes mažai tekreipdavome dėmesio. Pasirodo, mūsų sąlygomis labiausiai tinka kviečiai „Gražučiai“, rugiai „Dotnuvos aukštieji“, miežiai „Aukšiniai“ ir avižos „Sovietskij“. Gi iki šiol pas mus buvo sėjamos nežinomos, išsigimusios veislės kultūros. Parodos eksponatai rodo, kad tik visos agrotechninės priemonės (žemės paruošimas, trąšos, sėjos būdai ir laikas, pasėlių priežiūra), taikant jas kartu, duoda reikiamus rezultatus ir užtikrina aukštą derlių. To iki šiol mes nebuvome įgyvendinę.

Daugiausia parodoje mane domino gyvulininkystė, ir daug pamačiau to, kas galima pritaikyti ir pas

V. BARONAS
„Vėžionių“ kolūkio pirmininkas

mus, auginant produktyvius gyvulius. „Gyvulininkystės“ paviljone pamačiau Kostromos, Maskvos, Archangelsko sričių, o taip pat mūsų respublikos priešakinių kolūkių laimėjimus. Ten iš kiekvienos karvės per laktaciją primelžiama po 4–6 ir daugiau tūkstančių litrų pieno. Gi mūsų kolūkio geriausia karvių melžėja N. Antipovaitė per pirmąją šių metų pusę iš 14 karvių primelžė 12.000 litrų pieno, t. y. metinis pieno išmilžis nesiekia nė 1000 litrų iš vienos karvės. Paroda įtikinamai ir vaizdžiai parodo, kad aukštą gyvulių produktyvumą užtikrina tvirta, įvairi pašarų bazė, veislinė banda, jos gera priežiūra. Visa tai ir mes galime ir turime atsiekti. Parodoje mane nustebino avys, nuo kurių per metus prikerpama po 20 kg vilnų, gi pas mus atsiekti tik mažą dalis to. Čia aš pastebėjau pagrindinę mūsų klaidą auginant avis. Mes neskiriame jokio dėmesio į avių kergimą, o tai labai svarbu siekiant išauginti produktyvų, tvirtą prieauglį. Motininė avis turi būti paruošta kergimui. Nujunkius ėriukus, 1,5–2 mėnesius jai duodama pailsėti ir tik po to vėl sukerigiama. Panašiai klaida mes darome ir su telyčiomis, kai, siekdami kuo greičiau iš jų gauti pieno, sukerigiame jaunas, nesubrendusias telyčaites, užkirsdami pilvą jų išsivystymui, menkindami prieauglį. Be to, nepaprastai didelę reikšmę vilnos produkcijos padidimui turi veislinė banda. Šiemet sieksiu išgyti nors dvi labai geros veislės avis ir aviną.

Iš Visasajunginės žemės ūkio parodos aš sugrįžau pasisėmęs daug naujo, iki šiol nežinomo, aiškiai pamatęs esamus trūkumus mūsų kolūkyje. Visa tai, ką mačiau parodoje, plačiai paskleisdamas savo kolūkyje, sieksiu įgyvendinti artimiausiu laiku. Žiemkenčių sėja atliksime atrankine, gerai paruošta, beicuota sėkla ir tik siaurais būdais. Pūdymai gerai įdirbti, jų patrešimui jau išvežėme apie 4000 vėžimų mėšlo; jų patrešimui dar įbersime mineralinių trąšų. Turime sėk-

linių „Gražučių“ kviečių ir „Aukšinių“ miežių, kuriuos panaudosime pavasario sėjai.

Ateinančiais metais žymiai praplėsime linų ir kitų techninių kultūrų, o taip pat pašarinių šakniavaisių, silosinių kultūrų pasėlių plotus. Dėsiu visas pastangas, kad gyvulininkystė mūsų kolūkyje taptų plačiai išsivysčiusia, produktyvia ūkio šaka. Tam yra visos sąlygos. Pagrindas—pašarų bazė.

Parodoje išitikinau, koki didelių vaidmenį turi įvairūs sultingieji pašarai, o taip pat gerai paruošti stambieji pašarai. Jau turime pasigaminę arti 2 šimtų tonų silosų. Panaudodami 6 ha plote pasėtas silosines kultūras, o taip pat 22 ha plote pasėtas cukrinių runkelių lapus, dar pasigaminsime virš 200 tonų silosų. 10 ha plote turime pasodinę pašarinių šakniavaisių, kuriuos panaudosime pašarų parvairinimui.

Jau dabar gyvulininkystės darbuotojų dėmesį nukreipiau į veislinės bandos sudarymą, skiriant prieaugliui ypatingą dėmesį. O veislinis prieauglis, kaip rodo paroda, gyvulių produktyvumo pagrindas. Pasitarę su žemės ūkio specialistu, įvedėme gyvulių kergimo tvarką ir griežtą kontrolę. Nedaleisime jaunų, nesuaugusių telyčių, žindomų kiaulių bei avių kergimo.

Klysta, kas mano, kad pastatai mažai teatsiliepia į gyvulininkystės vystymą. Anksčiau panašiai galvojau ir aš, bet dabar parodoje pamačiau, kad tinkamai įrengti pastatai gyvulininkystei būtini. Artimiausiu laiku dėsiu visas pastangas karvių mechanizavimui, kas padės lengviau įgyvendinti pašarų racionalų, žymiai palengvins ir pagerins priežiūros darbus. Šiais metais užbaigsime tipinės kiaulidės statybą, tinkamai ją įrengsime.

Aš, kaip kolūkio pirmininkas, savo uždaviniu laikau plačiai paskleisti kolūkiečių tarpe visa tai, ką mačiau parodoje, ir mobilizuoti visas jėgas to pritaikymui mūsų kolūkyje. Tikiuosi, kad, tinkamai panaudojant patyrimą, įgytą parodoje, mūsų žemės ūkio artelė žengs tvirtą žingsnį į suklestėjimą, o kai kuriomis žemės ūkio šakomis į Visasajunginės žemės ūkio parodos dalyvių gretas.

Mechanizatorius Elvira Runš atvažiavo iš Latvijos į Čkalovo srities „Tanalyksko“ tarybinį ūkį įsivairinti dirvonų. Per vasarą ji suarė 273 hektarus dirvonuojančios žemės. Sėkmingai dirba ir jos draugė—Milda Taucena, taip pat atvykusi iš Latvijos. Nuotraukojė: „Tanalyksko“ tarybinio ūkio priešakiniai mechanizatoriai Elvira Runš (dešinėje) ir Milda Taucena. (TASS).

Daugiau dėmesio moksleivių auklėjimui

Laisvų apžvalgų

„Stalino keliu“ redakcija bos laisvę, gali eiti į bažnyčią, arba neiti. Ir tik tiek. O juk šia tema mokiniams galima žymiai daugiau papasakoti. Adomynės apylinkės valstiečiai pulkiai prisimena tą faktą, kaip vokiečių okupacijos metais Adomynės bažnyčios kunigai ragino juos stoti į plėšikišką hitlerinę armiją, važiuoti darbams į Vokietiją, t. y. atvirai tarnuoti lietuvių tautos priešams. Kodėl, mano manymu, šio ir panašių faktų nepapasakoti mūsų vaikams, dėstant TSRS Konstitucijos atitinkamą skyrį?

Tačiau laisvuose rašoma ir apie mokomojo—auklėjamojo darbo trūkumus mokyklose, apie nedrausmingus, blogo elgesio moksleivius.

Kai kuriose mokyklose dar silpnai skiepijami tarybiniam žmogui būdingi bruožai: begalinis atsidavimas savo socialistinei Tėvynei, brangiajai Komunistų partijai, visuomeninių interesų statymas pirma asmeninių, meilė darbui, kolektyviškumo jausmas ir pan.

„Stalino keliu“ skaitytojas iš Marytės Melnikaitės vardo kolūkio rašo: Mano dukrė pereitais mokslo metais mokėsi VIII klasėje. Mokėsi nepatenkinamai, nors namuose dirbdavo daug—4–6 valandas per dieną. Mokytojai, dėstantieji lietuvių kalbą ir literatūrą ir algebrą, mokiniams žinias perduodavo knygiskai, nuobodžiai, nesuteikdavo paramos atsiliekančioms moksleivėms.

Kai kurie mokytojai, ypač dėstantieji žemesnėse klasėse, nepatenkinamai propaguoja moksleivių tarpe gamtos mokslo žinias, nepakankamai ryžtingai juose ugdo materialistinę pasaulėžiūrą. Apie tai savo laisvę redakcijai rašo „Adomynės“ kolūkio narys V. Jakšys. Adomynės septynmetės mokyklos direktorius mums, mokinių tėvams, kalba, kad be tėvų pagalbos negalima greitai ir tvirtai įdiegti mokiniuose materialistinę pasaulėžiūrą, disciplinuosumą. Tai teisinga,—rašo V. Jakšys.—Tačiau teisingai ir tai, kad mokytojai labai mažai daro kunigų skleidžiamoms pasakoms apie dievą, dangų ir pragarą demaskuoti. Mokytojas, dėstantis TSRS Konstituciją, pasakodamas mokiniams apie TSRS piliečių laisvę, pasakė, kad TSRS piliečiai turi ir tiky-

bos laisvę, gali eiti į bažnyčią, arba neiti. Ir tik tiek. O juk šia tema mokiniams galima žymiai daugiau papasakoti. Adomynės apylinkės valstiečiai pulkiai prisimena tą faktą, kaip vokiečių okupacijos metais Adomynės bažnyčios kunigai ragino juos stoti į plėšikišką hitlerinę armiją, važiuoti darbams į Vokietiją, t. y. atvirai tarnuoti lietuvių tautos priešams. Kodėl, mano manymu, šio ir panašių faktų nepapasakoti mūsų vaikams, dėstant TSRS Konstitucijos atitinkamą skyrį?

Darbininkas B. Visockas su nuoskauda rašo, kad Suvačiaus vidurinės mokyklos kai kurie mokiniai pernelyg dažnai yra neblaiviam stovyje. Ypač tai pastebima vakare, atėjus Dvinsko—Šiaulių traukiniui. Keliečiai dažnai būna liudininkais, kaip vietos mokyklinio amžiaus jaunuoliai vaikšto svirduliuodami, neprideramai elgiasi.

Kupiškyje dažni faktai, kai degtinė ir rūkalai parduodami paaugliams. Raikop-sajungos vadovai tai, matyti, laiko normaliu reiškiniu. Su šiuo nenormalumu laikas būtų baigti.

Pereitais mokslo metais Vlado Rekašiaus v. vidurinės mokyklos mokytojai vos kartą aplankė moksleivius jų butuose. Klasių vadovai nepasidomauja, kaip jų auklėtiniai gyvena, mokosi, kaip tvarko savo laisvalaikį. Dar neišgyvendinti faktai, kai moksleiviai gyvena kambariuose, kuriuose prikabintą religinio turinio paveikslų, kryžių.

Rimta priemonė moksleivių auklėjimui pagerinti—mokinių kolektyvo sutelkimas. Todėl mokytojai turi nuolat stiprinti pionierių ir komjaunimo organizacijas mokyklose, pasiekti, kad visi moksleiviai aktyviai dalyvautų dalykiniuose būreliuose, įvairiose sporto šakose.

Mokytojai, glaudžiamie ryšyje su mokinių tėvais, partinėmis ir komjaunimo organizacijomis, pasieks, kad jaunoji karta augtų aktyviais komunizmo statytojais.

A. KAVALIUSKAS

Žiemkenčių sėja

UTENA, VIII. 24 d. (ELTA). Organizuotai vyksta žiemkenčių sėja „Sudeikčių“ kolūkyje. Drg. Narveišio traktorinei brigadai padedant, čia jau pasėta apie 100 hektarų. Traktorininkas drg. Ramoška kasdien norma įvykdo 150–170

procentų. Kolūkiečiai ir mechanizatoriai nutarė sėją užbaigti iki rugsėjo 5 d.

Žemės ūkio artelėje visos žiemkenčiams skirtas plotas įdirbtas. Žymiai daugiau, negu pernai, į laukus išvežta vietinių trąšų.

KĖDAINIAI, VIII. 24 d. (ELTA). „Tarybinio krašto“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai per pirmąsias dvi dienas žiemkenčiais apsėjo virš 30 ha. Sėja vykdoma Kėdainių MTS traktorine sėjama. Pradėjo sėti žiemkenčius ir „Bolševiko“ kolūkio nariai.

Raunant linus paslaukojančiai dirba Linkuvos rajono Žemelių MTS kombainininkas A. Kurginas Per dešimt darbo dienų jis nurovė „Komunaro“ ir „Aukšinės varpos“ kolūkiuose 70 hektarų linų (sezoniškai užduotis kombainui — 40 hektarų). Per sezoną jis įsipareigojo nuroviti savo kombainu 120 hektarų linų. N u o t r a u k o j e: Žemelių MTS linų kombaino kombainininkas A. Kurginas darbo metu.

(ELTA).

Visus darbingus kolūkiečius — į kūlimo ir žiemkenčių sėjos darbus

„Laisvės“ kolūkio III laukininkystės brigados nariai, išnaudodami giedro oro protplius, nuplovė miežius, baigė avių piūtį. K. Martinovas, B. Navarskas, B. Krūčas ir kiti kolūkiečiai per dieną nupiaudavo iki 70 arų vasarojaus.

Daug, gerai dirba taip pat V. laukininkystės brigados kolūkietės E. Kubiliūtė, Eug. Ragauskaitė, Ald. Ragauskaitė, Laima ir Elvyra Maižvyliūtės ir kitos. Jos per dieną suriša po 900 pėdų, esant 400 pėdų normai.

Tačiau brigadoje vasarapiūtė vyksta per daug lėtai. Tai yra todėl, kad brigados brigadininkas J. Maižvylys nepareikalauja, kad visi kolūkiečiai dalyvautų javų nuėmimo ir kūlimo darbuose. Štai, visiškai nedalyvauja javų piūtįje tokie pajėgūs brigados nariai, kaip Alfonsas Vaidilas, Jonas Gudas ir Stepas Jakštonis.

Kolūkio valdyba turėtų padėti brigadininkui J. Maižvyliui įvesti brigadoje reikiamą darbo drausmę.

K. DAURĖNAS,
A. ALIŪNAS

Atsiliekančios laukininkystės brigados

Mičiurino vardo kolūkio III laukininkystės brigada nepatenkinamai vykdė rugpiūtę. Tačiau nei kolūkio valdyba, nei brigados brigadininkas J. Tučius iš prileistų klaidų išvadų nepadarė. Brigadoje rugpiūtę 20 dienai nuimta du trečdaliai viso vasarojaus. Pagrindinė brigados atsilikimo priežastis — organizuotumo stoka ir silpna darbo drausmė.

Dėl tokių pat priežasčių atsilieka ir kitos kolūkio brigados. Kolūkiečiai P.

Gurnikas, J. Kaulakys, O. Vizbarienė, J. Jėčius, E. Jarmalavičienė visai, galima sakyti, nedirba kolūkyje. O. Vizbarienė, pavyzdžiui, nuo metų pradžios nėra išdirbusi vos kelius darbdienius. Tačiau su tokiais faktais taikstosi III ir I laukininkystės brigadų brigadininkai, nepareikalauja iš kolūkiečių, kad iki rugpiūtės 1 dienos būtų išdirbta ne mažiau kaip 75 darbdieniai.

Z. MAČIULYTĖ

Sienlaikraštis kovoje už kolūkio stiprinimą

Tauragės rajono „Kovo 8-osios“ žemės ūkio artelės sienlaikraščio „Pergalės vėliava“ kiekvieno numerio medžiagoje atsispindi didelis rūpinimasis kolūkinio derliumi. Štai, viename rugpiūtės mėnesio numeryje I laukininkystės brigados darbo pirmūnas komjaunolis V. Vinčikovas pasakoja, kaip jis lenktyniauja su kertamosios vairuotoju Zigmu Butkumi. Darbo pirmūnas atskleidžia pasisėkimų „paslaptis“ — reikia išnaudoti kiekvieną palankaus oro valandą, gerai prižiūrėti arklius. Drg. Vincikovas kviečia kolūkio jaunimą stoti į pirmūnų eiles. Apylinkės tarybos pirmininkas A. Burba kritikuoja Meldikvirių klubo — skaityklos vedėją Račkauskaitę už atsilikimą nuo kolūkiečių kultūrinių reikmių derliaus nuėmimo metu.

Kiekvienas „Pergalės vėliavos“ numeris kviečia

kolūkiečius aktyviai dalyvauti visuomeninėje gamyboje, stiprinti kolūkį. Jo skiltys skirtos pirmūnų patyrimui skleisti, iškelti trūkumams. Redakcinė kolegija stengiasi nušviesti visas kolūkinio gyvenimo puses, vystyti socialistinį lenktyniavimą.

Sieninis laikraštis išeina reguliariai 2 kartus per mėnesį. Jo išleidimą laiku užtikrina aktyvus redakcinės kolegijos narių darbas planuojant eilinį numerį, renkant medžiagą ir išleidžiant sieninį laikraštį. Į redakcinę kolegiją visuotiniame kolūkio narių susirinkime išrinkta 7 žmonės: mokytoja Ramanauskienė, kolūkietis Alekna, statybinės brigados brigadininkas Jonikas, buhalteris Kondratenko, saskaitininkė Paulauskaitė ir kiti.

Pirmaisiais redakcinės kolegijos pagalbininkais yra kiekvienai brigadai paskirti

Tarybinė liaudis

Spindi virš Kremliaus
žvaigždės auksinės,
Šviesos jų šali
visą susieja:
Liaudies draugystė
mūsų plieninė —
Tikslo siekimui
ji susilieja.

Lenino — Stalino
siekių iškvepti,
Pralenkė laiką —
visą epochą!
Galim didžiūti
drąsūs teisėtai, —
Partija — vadas —
veda ir moko!

Tvirti mes žengiam
penkmečio šuoliais —
Švinta svajotos
liaudies svajonės, —
— Taika pasauliui!
— su šaknių žygiuoja
Draug su mumis
šimtai milijonų!

Kur mes praeinam,
ten mūsų pėdos
Dainą dainuoja,
saulėmis šviečia;
Upės smiltynuos
skubina, bėga,
Rumai į dangų
marmuro stiebias!

Nirškite, bejėgiai
vergai kapitalo, —
Jums neužgniaužti
liaudies siekimo;
Niekam nebaisus,
ginklus nors kalat:
Pult kas pabandė —
atkirti žino!

Spindi virš Kremliaus
žvaigždės auksinės,
Taikai pasaulio
švyturiu šviečia;
Kremliaus kurantai
mūsų Tėvynėj
Skamba už laisvę,
skamba už tiesą!
L. KLANAS

NAUJOS KNYGOS

KAPICA, M. Didžio-
sios Kinijos jauni-
mas. V., Valst. polit. ir
moks. lit. 1-kl., 1954. 174
p., il.; 1 portr. lap. 5.000
egz. Rb. 3,60. Įrasta.

[Naudotasi Lietuvos TSR
Knygų rāmų biuleteniu]

MUMS RAŠO

Nusikalstamas abejingumas

Siemet vasara nepaprastai lietinga ir reikalauja iš kolūkiečių, visų žemės ūkio darbuotojų jėgų įtempimo. Apylinkių tarybos turi suteikti paramą kolūkių valdyboms, organizuojant derliaus nuėmimo ir kūlimo darbus.

Visa tai, matyt, pamiršo Vilūnių apylinkės taryba (pirmininkas A. Mėlynis, sekretorius J. Pečkus). Vietoje to, kad padėti kolūkio valdybai organizuoti darbą ten, kur dabar sprendžiamas derliaus likimas, Vilūnių apylinkės tarybos pirmininkas A. Mėlynis rugpiūtę 15 dieną, per žolinę, išvažiavo į Simonis girtuokliauti. Simonyse tarp religija ir alkoholiu apkvailintų žmonių balsų girdėjosi ir A. Mėlynio balsas.

Būtų pusė bėdos, jeigu į žolinę būtų išvažiavęs tik

vienas A. Mėlynis. Bet A. Mėlynis į savo pinkles įtraukė ir kitus kolūkio narius. A. Mėlynio prikalbinti, į Simonis tadien išvažiavo ir kaulių šerikas J. Vilimas, ir I laukininkystės brigados brigadininkas Vilimas, ir eilė kitų kolūkio narių.

Rugpiūtę 15 dienos popietė buvo saulėta, ir, jeigu būtų buvęs brigadininkas Vilimas vietoje, jis tikriausiai būtų organizavęs vasarojaus suvežimą. Kitą dieną užėjo lietus. Taip dėl A. Mėlynio ir brigadininko Vilimo kaltės dalis vasarojaus lauke tebeguli ir dabar.

Apylinkių tarybų vaidmuo paskutiniu laiku nepaprastai išaugo. Apylinkės tarybos pirmininko A. Mėlynio parodytas abejingumas kolūkio reikalams — nusikalstamas.

P. KALAINA,
St. ZAGORSKIS

Paskirti avims ganyti piemenį

„Pakupio“ kolūkyje ne-
skiriama reikiamo dėmesio
avininkystei. Avys ganomos
blogoje ganykloje padienų
piemenų (gano visi III lau-
kininkystės brigados nariai
paeiliui). Paklausus avis
ganantį kolūkietį P. Šlapelį,
kiek avių gano, jis negali
pasakyti jų skaičiaus. Skai-
čiau, — sako. — Yra virš
150 galvų. Turėtų būti 160...
Neretai avys išgenamos į
lauką vos 10 valandą, o su-
genamos į avidę 20 valandą
ir net anksčiau. Nakčiai su-
varomos avys į avidę, kuri

pilna srutų, jau kuris lai-
kas kaip nekuriama.

Dėl blogos priežiūros avių
produktyvumas kolūkyje
visiškai nepatenkinamas.

Kolūkio valdyba privalo
pareikalauti iš fermos vedėjo
P. Čiurlio įvesti tvarką avių
fermoje. Avis ganyti turi
pastovus piemenį. Į šias pa-
reigas reikia paskirti kolū-
kietį, mylintį gyvulius,
mokantį su jais apsieiti.
Būtinai imtis darbų avidei
sutvarkyti — srutomis nuleis-
ti, edžioms sutaisyti ir kt.

K. JURKŠTAS

MŪSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

Liepos 21 dienos „Stalino
kelio“ numeryje tilpusiame
straipsnyje buvo rašoma,
kad „Laisvės“ kolūkio lai-
skanešys B. Jakštonis nepa-
tenkinamai atlieka jam pa-
vestą darbą: spauda prista-
toma nereguliariai, ne į

kiekvieno kolūkiečio sodybą.

Kolūkio valdyba praneša,
kad straipsnis buvo apsvars-
tytas visuotiniame kolūkie-
čių susirinkime, ir B. Jakš-
tonis iš laiškanėsio pareigų
atleistas.

dos nariui K. Bitinui, buvu-
siam apylinkės tarybos pir-
mininkui, kuriame smerkia-
mas jo šalinimasis darbo.

Didelis dėmesys kreipia-
mas į sieninio laikraščio
ilustracijas, karikatūras.
Galima nurodyti visą eilę
pavyzdžių, kaip taikliai nu-
piešta karikatūra, vaizduo-
janti vienos ar kitos nege-
rovės kaltininką, paveikė
ne tik ta, kuri tiesiogiai
lietė, bet ir kitus. Taip at-
sitiko, pavyzdžiui, su 4-tos
brigados kolūkiečiu Vincu
Šepučiu, kuris pateko į
13-tą sieninio laikraščio
numerį. Šalia žinutės, pava-
dintos „Visą dieną prakai-
tavo, vieną arą nušienavo“,
vaizduojamas pievoje gulintis
žmogus, šalia kurio sto-
vi šienapiūvėje pakinkyti
arkliai. Po to Šeputis pra-
dėjo rimčiau žiūrėti į savo
darbą ir dabar derliaus nu-
ėmimo tapo brigados pirmū-
nu. Panašiai atsitiko ir su
kaulių šerike Bartušyte,
kolūkiečiais Vismantu,
Umantu ir kitais.

Sieninio laikraščio medžia-
ga dažnai apsvarstoma val-
dybos posėdžiuose. Statybos
brigados brigadininkas Nau-
jokas ne kartą buvo kriti-
kuotas sieniniame laikrašty-
je, bet jis nedarė išvadų iš
kritikos. Naujokas buvo at-
leistas iš pareigų. Sieninia-
me laikraštyje įvestas sky-
relis „Mūsų medžiagos pėd-
sakais“, kuriame pranešama
apie priimtas priemones
trūkumams pašalinti.

Kolūkio sieninis laikraštis
„Pergalės vėliava“ padėjo
išaiškinti ir pašalinti nema-
žą negerovių. Didele sien-
laikraščio paramą jaučia
kolūkio valdyba. Redakci-
nės kolegijos suburto pla-
taus aktyvo dalyvavimas
išleidžiant sieninį laikraštį
įgalina visapusiškai nušvie-
sti kolūkio gyvenimą, mobi-
lizuoti kolūkiečius partijos
ir vyriausybės iškeltiems
uždaviniams įvykdyti.

St. ŠTIKELIS
(„Eltos“ koresp.).

PRANEŠIMAS

apie derliaus nuėmimo, kulimo, grūdų pristatymo valstybei, linarautės ir siloso paruošimo eigą rajono kolonkuiose 1954 m. rugpjūčio 25 d. (procentais)

Eil. Nr.	Kolanko pavadinimas	Nuimta žeminių ir vasarinių grūdų kultūrų	Iškulta grūdinių kultūrų	Išgudyta grūdų paruošų	Silosavimas	Nurauta linų
1	„Mūsų rytojus“	91,5	7,2	26,8	47,6	—
2	„Lukonys“	87,5	14,9	49,6	31,2	—
3	M. Melnikaitės v.	82,3	5,3	16,1	40,0	39,1
4	„Mituva“	76,0	7,7	40,5	47,0	42,5
5	„Stalino keliu“	72,1	7,7	23,8	35,3	—
6	„Vedrupys“	69,5	4,3	13,2	10,2	2,4
7	„Neris“	67,5	6,0	29,2	51,0	20,0
8	„Aukštaičiai“	67,4	24,5	40,6	28,1	17,0
9	„Artojas“	66,0	17,4	28,2	40,5	—
10	„Skodins“	65,3	10,9	16,0	34,6	30,4
11	„Vėžionys“	64,7	14,1	27,7	42,5	—
12	„Laisvė“	61,0	7,5	42,9	19,1	4,8
13	„Nemunas“	59,1	10,8	51,0	25,5	—
14	„Adomynė“	58,5	6,7	25,9	90,0	4,9
15	„Pirmoji vaga“	57,8	4,6	50,2	31,0	23,1
16	„Sakalas“	57,1	10,0	28,4	34,9	—
17	„Pirmūnas“	56,8	9,8	46,3	38,3	50,0
18	„Žalgiris“	56,4	50,4	12,2	19,2	66,7
19	„Setekšna“	54,9	15,7	37,1	44,2	—
20	Mičiurino v.	53,5	45,6	19,5	64,8	—
21	„Bugailiškiai“	52,8	10,8	25,4	53,7	—
22	„Aušra“	52,2	16,6	33,9	32,6	—
23	„Ateitis“	50,8	16,1	13,9	14,3	17,5
24	„Palanga“	50,1	23,6	11,1	86,7	—
25	„Juodpėnai“	49,9	5,1	25,5	48,0	8,3
26	„Vienybė“	47,6	6,6	52,0	36,3	40,0
27	„Laukų spartuolis“	45,8	19,8	58,5	42,2	45,0
28	„Pakupys“	44,9	12,9	23,5	51,2	4,8
Viso:		61,5	12,5	31,2	39,7	14,9

Plano komisija

Paruošų įgaliotinis Kupiškio rajonui

Kandidatas į popiežius

Trylikto amžiaus pradžioje Romos popiežius Inocentas Trečiasis, apsvaigęs nuo savo valdžios katalikiškajai Europai, pasakė taip: „Popiežius užima vidurį tarp Dievo ir žmogaus“.

Dabartinis popiežius Pijus Dvyliktasis nepagarsėjo tiek apaštališkais aforizmais. Praleidęs nevykusį gyvenimą bevaizių „kryžiaus žygių“ kūrime prieš socializmą ir demokratiją, Pijus tapo nukaršęs ir bejėgis. Tačiau nors popiežius dar gyvena ir kvėpuoja, kai kurie iš jo toliaregių apsvaigėlių jau užmeta žvilgsnius į miglotą rytdieną. Su toli gražu ne garbingu atvirumu jie galvoja, kokių naujų popiežiumi teks užpildyti vidurį tarp dangaus ir žemės, kai šis vidurys ištuštės.

Pavyzdžiui, katalikiški laikraščiai pretendentu į popiežiaus sostą vadina italų kardinolą Mikarą. Tačiau Mikarą siūlo, o JAV valstybės departamentas atmets. Sklinda gandai apie Niujorko arkivyskupo Spelmano pasiryžimą užimti popiežiaus sostą. Amerikiniuose katalikų sluoksnuose laikoma, kad Spelmanas Kristaus vietininko vaidmenyje patiks valstybės departamento dvasiai: jis gi neveltui didžiūojasi karšta draugyste su dabartinės inkvizicijos tarnais, posėdžiaujančiais kongrese, ir atvirai pareišk-

kia, jeigu taps popiežiumi, tai pasistengs dar labiau „priartinti bažnyčią prie politikos“.

Spektaklis ruošiamas pastatymui prityrusiems režisieriams vadovaujant. JAV ruošiasi paskirti generolą-budelį Marką Klarką pasiuntiniu Vatikane. Katalikiškųjų Niujorko sluoksnių žodžiais, generolas privalo paruošti „atitinkamas sąlygas“ naujam kandidatui į popiežius.

Praėjo septyni šimtmečiai nuo Inocento Trečiojo valdymo laiko. Bet viduramžiai, kaip ir pirma, tebėra Spelmano ir jo bendrakaičių idealu pagal anti-komunistinį skoni. Tiesa, jie įneša nedidelę pataisą Inocento aforizmo citavime. Jų nuomone, šiandien jis turi skambėti taip: „Popiežius užima vidurį tarp Dolerio ir žmogaus“.

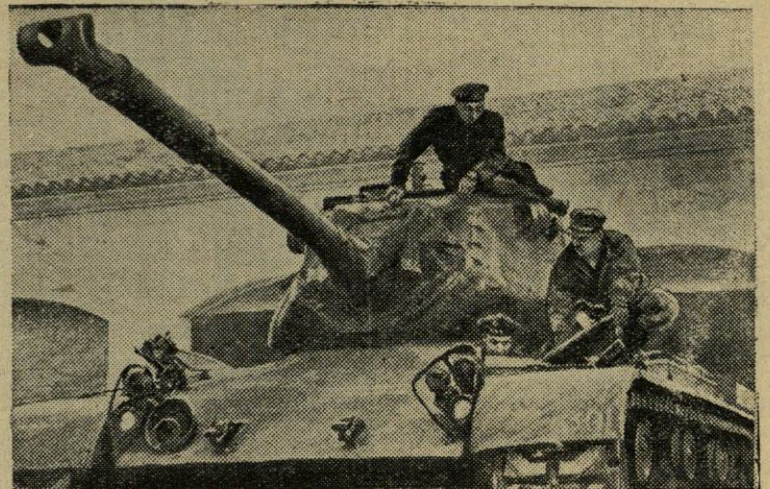
Bet kandidatui į Dolerio vietininkus žemėje ne galvoje, kad kuo nuoširdžiau meldžiasi šitam naujam dievui „Vatikano sluoksniai“, juo platesnis darosi sluoksnis paprastų žmonių, kurie mato purvą ir kraują po paauskinimu, dengiančiu šito dievo veidą.

Ir ar negali atsitikti taip, kad šitie žmonės vieną gražią dieną pasakys vietininkui ir jo šeimininkams: „Štai jums dievas, o štai—slenkstis“?

S. IVANOVAS

Vengrijos Liaudies Respublikoje sparčiais tempais vystoma transporto mašinų gamyba. Gamyklos išsivino kelių tipų elektrovežčių, garvežių, automašinų gamybą. Budapešto gamykla „Čepel“ gamina liaudies ūkiui dizelines automašinas. Nuotraukoje: „Čepel“ gamyklos surinkimo ceche. (TASS).

Ši nuotrauka patalpinta amerikiniame buržuaziniame laikraštyje „Koljers“. Pereitais metais tarp frankistinės Ispanijos ir JAV buvo pasirašyta sutartis dėl karinio bendradarbiavimo. Vykdydami sutartimą, JAV instruktoriai įvairiuose Ispanijos punktuose apmoko ispanų kareivius ir kartininkus. Nuotrauka vaizduoja, kaip JAV armijos seržantas Herbertas Kirklendas supažindina du ispanų kartininkus su sunkiojo tanko „Patton“, pristatyto į Ispaniją iš JAV, įrengimu.

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

Mirštamas pavojus Prancūzijos saugumui

Rugpjūčio 28 dieną Prancūzijos nacionaliniame susirinkime paskirtas šešių Vakarų Europos valstybių (Prancūzijos, Italijos, Belgijos, Olandijos, Liuksemburgo ir Vakarų Vokietijos) sutarties dėl vadinosios „Europos gynybinės bendrijos“ apsvaistymas. Ši bendrija, kaip yra žinoma, turi atkurti Vakarų Vokietijoje hitlerinę karinę mašiną. JAV valdantieji sluoksniai, suinteresuoti vokiškojo militarizmo atgaivinimu, deda pastangas, kad nacionalinis susirinkimas šią sutartį patvirtintų. Imtasi, kaip pažymi buržuazinis laikraštis „Mond“, visų priemonių „priversti Prancūziją paklusti ir išplėsti teigiamą balsavimą Prancūzijos parlamente“.

Viena tokių priemonių yra manevras su sutarties dėl „Europos bendrijos“ „pakeitimu bei papildymu“, kurio ėmėsi bendrijos šalininkai. Demokratinė visuomenė pažymi, kad šis sutarties „atnaujinimas“ nekeičia jos esmės, kad juo siekiama užmigdyti „Europos armijos“ priešininkų budrumą. „Kokie pakeitimai bebūtų padaryti sutartyje dėl „Europos gynybinės bendrijos“,—rašo Prancūzijos buržuazinis laikraštis „Komba“,—ši sutartis bus principinis Prancūzijos sutikimas su Vokietijos perginklavimu ir visomis iš to kylančiomis pasekmėmis“.

O šios pasekmės gali išties būti lemtingos Prancūzijai. Tai yra priversti pripažinti ir daugelis Prancūzijos buržuazinių veikėjų. Antai, pavyzdžiui, respublikos tarybos narys Debrašo, kad, sukūrus bendriją, „Prancūzija liausis buvusi didžia valstybe... ji atsi-

durs Vokietijos viešpatavimo valdžioje“.

Tuo atveju, jeigu nacionalinis susirinkimas patvirtins sutartį, betarpiškai ties Prancūzijos siena vėl atsistos ant kojų agresyvus vokiškasis militarizmas. Tuo tarpu pagal sutarties sąlygas Prancūzija faktiškai neteks priemonių savo saugumui užtikrinti, nes ji turinti perduoti savo armiją vadovybei „Europos armijos“, kurios vadeivomis taps Vakarų Vokietijos revanšistai ir Amerikos kariauna. Tai reiškia, kad Vakarų Vokietijoje atgaivinos hitlerinės karinės mašinos akivaizdoje Prancūzija gali likti visiškai be ginklų.

Prancūzų tauta, kuriai vokiškasis militarizmas per paskutinius 50 metų du kartus atnešė milžiniškas nelaimės, atmets sutartį dėl „Europos gynybinės bendrijos“. Prieš šią sutartį pasisakė penkios parlamentinės komisijos, daugelis vietinių valdžios organų, karinių sluoksnių, pramonininkų, prekybininkų atstovų ir t. t. Kova prieš vokiškąjį militarizmą, jo atgaivinimą dangstantis „Europos armija“, įgavo Prancūzijoje tikrai liaudinį pobūdį.

Taivanas—neatskiriama Kinijos dalis

Didžioji kinų tautos pergalė nacionalinėje išsivadavimo kovoje padarė galą imperialistų ir vidaus reakcijos viešpatavimui Kinijoje. Sutriuškintos čankaištinės klišės likučiai, Jungtinių Valstybių padėdami, įsitaisė Taivano saloje. Ši sala nuo seno priklauso Kinijai, yra jos neatskiriama dalis. Taivane gyvena apie 7 milijonus žmonių. Beveik visi jie kinai—išėiviai iš Kinijos pajūrio provincijų.

Prasidėjus agresijai Korejoje, Jungtinės Valstybės

faktiškai okupavo Taivaną, pavertusios jį baze užpuolimui prieš Kinijos Liaudies Respubliką paruošti. Nuo to laiko amerikiečiai nuolat laiko Taivano rajone savo stambias karines jūrų bei aviacijos dalis, blokuodami Kinijos pakraštį ir griebdamiesi provokacijų Liaudies Kinijos pasieniuose. Šie Jungtinių Valstybių bei jų čankaištinųjų agentų veiksmai sudaro rimtą grėsmę taikai Azijoje, didina įtempimą šiame rajone ir visame pasaulyje.

Kinijos Liaudies Respublikos vyriausybė ne kartą išreiškė protestą prieš tai, kad Jungtinės Valstybės okupavo Taivaną, vertindama tai kaip pasipiktinimą keliantį elementarių tarptautinės teisės normų pažeidimą. Tuo tarpu JAV valdantieji sluoksniai, ignoruodami šiuos protestus, vis plačiau panaudoja neteisėtai užgrobtą Kinijos salą Taivaną savo agresyviais tikslais. Visai neseniai, pavyzdžiui, Amerikos lėktuvas iš Taivano rajono įvykdė provokacinį dviejų patrulinių Kinijos lėktuvų užpuolimą ir numušė juos.

Rugpjūčio 11 dieną įvyko Kinijos Liaudies Respublikos Centrinės liaudies vyriausybės tarybos posėdis, kuriame respublikos Valstybinės administratyvinės tarybos pirmininkas ir užsienio reikalų ministras Čou En-lajus padarė pranešimą apie tarptautinę padėtį. Liesdamas Taivano klausimą, jis pabrėžė: „Taivano išvadavimas—tai Kinijos suvereninė teisė ir vidaus reikalas; mes nepažeisime jokio užsienio kišimosi... kinų tautos kova už Taivano išvadavimą—tai kova už visuotinės taikos gynimą...“.

V. CHARKOVAS

L. e. red. p. A. SAKALAUSKAS